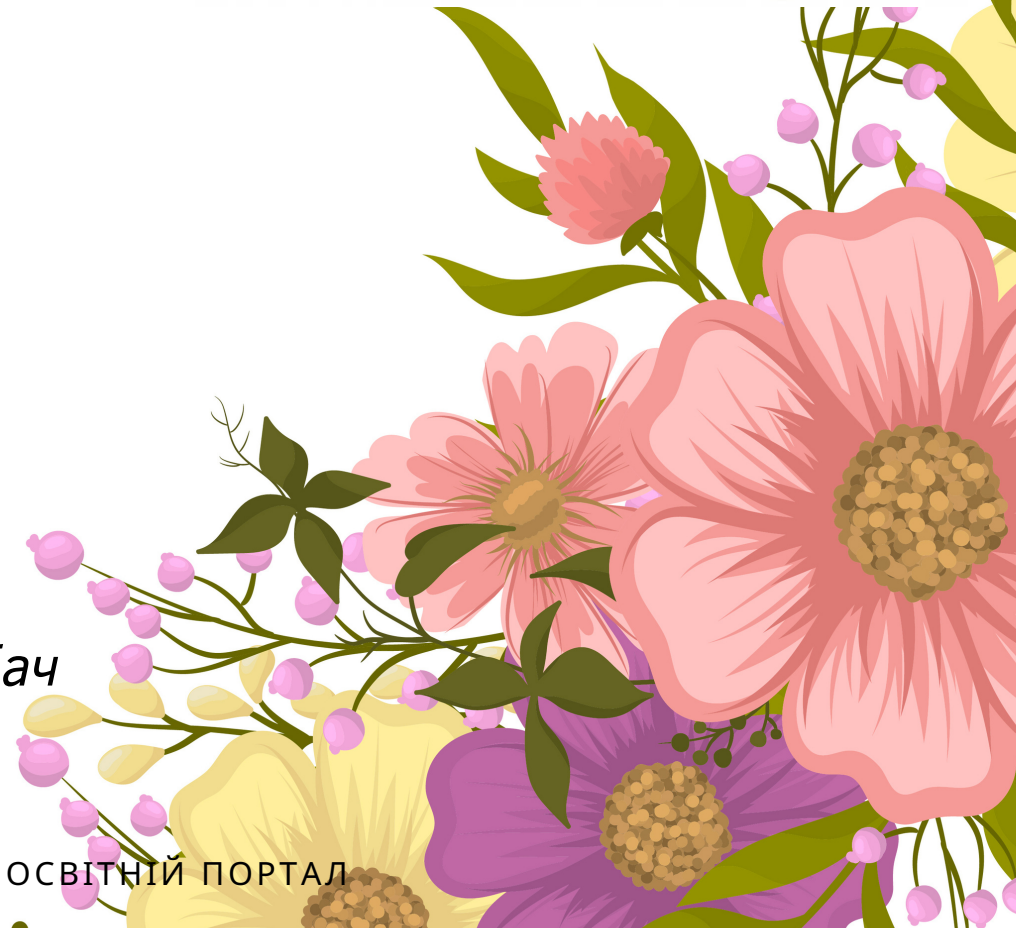

УКРАЇНСЬКА МОВА

Золоте курчатко
В золотій торбинці
Принесло сьогодні
Літери дитинці.
А дитина з літер
Збудувала слово.
І звучить, як пісня,
Українська мова.

Г. Чубач

РІДНА МОВА

Велична, щедра і прекрасна мова.
Прозора й чиста, як гірська вода,
Це України мова барвінкова,
Така багата й вічно молода.

Рідна мова, мов гірська вода,
Рідна мова вічно молода,
Рідна мова, в серці з ранніх літ
Гордо лине мова у політ!

Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й думи з ранніх літ,
Це мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине у політ!

Ю. Косинська

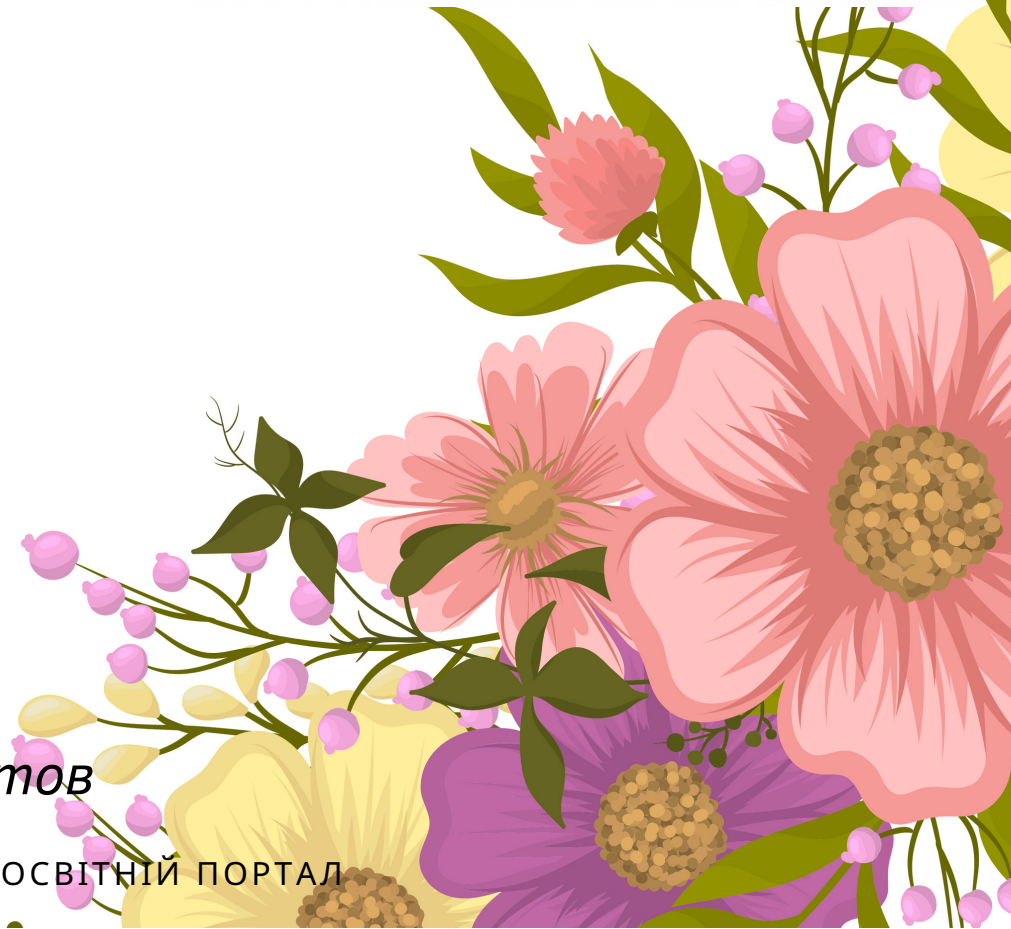
ЛЮБІТЬ РІДНУ МОВА

Мова — краса спілкування,
Мова — як сонце ясне,
Мова — то предків надбання,
Мова — багатство моє.

Мова — то чиста криниця,
Де б'є, мов сльоза, джерело,
Мова — це наша світлиця,
Вона як добірне зерно.

Мова — державна перлина,
Нею завжди дорожить:
Без мови немає країни —
Мову, як матір, любіть!

Ф. Пантов

РІДНА МОВА

Спитай себе, дитино, хто ти є,
І в серці обізветься рідна мова;
І в голосі ясним ім'я твоє
Просяє, наче зірка світанкова.

З родинного гнізда, немов пташа,
Ти полетиш, де світу далечизна,
Та в рідній мові буде вся душа
І вся твоя дорога, вся Вітчизна.

У просторах, яким немає меж,
Не згубишся, як на вітрах полова.
Моря перелетиш і не впадеш,
Допоки буде в серці рідна мова.

Д. Павличко

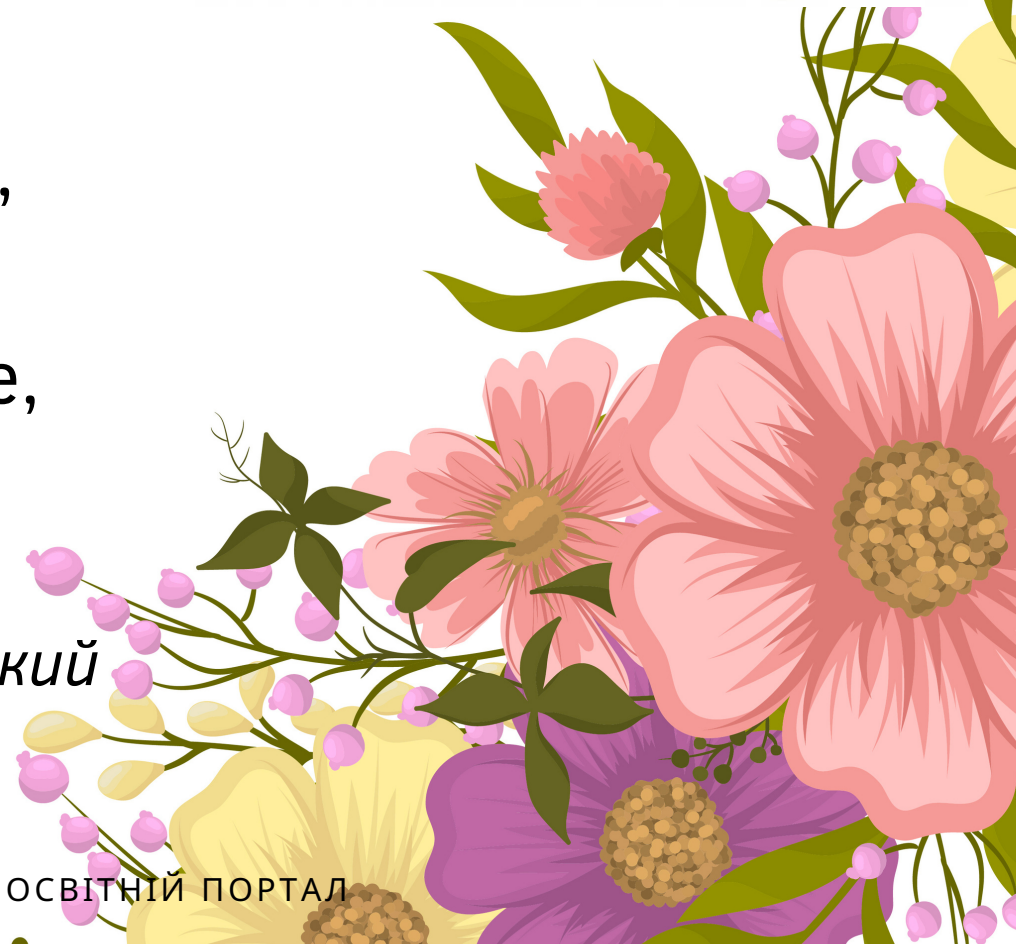

НАЙДЗВІНКІШЕ СЛОВО

Наче з поля чи з лугівки,
У розповні літа
Чую голос перепілки
З чебреців чи жита.
То говорить поле хлібне,
Луг, трава шовкова...
Найдзвінкіше слово рідне,
Найрідніша мова

М. Сингаївський

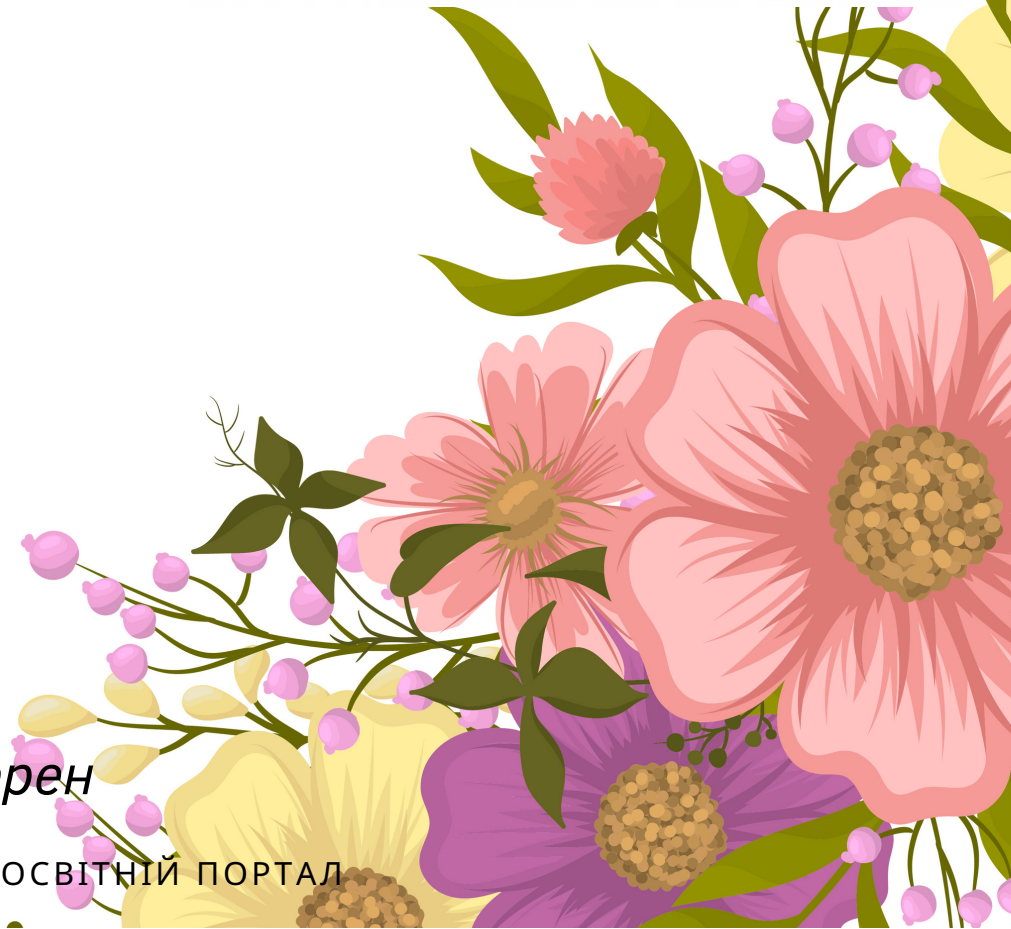
РІДНА МОВА

Як то гарно, любі діти,
У вікно вам виглядати!
В ньому все: тополі, квіти,
Сонце й поле біля хати.

На оте вікно ранкове,
Що голівки ваші гріє,
Схожа наша рідна мова –
Цілий чвіт вона відкриє!

Бережіть її малята,
Бо вона – віконце миле,
Що колись до нього мати
Піднесла вас, посадила...

В. Терен

РІДНЕ СЛОВО

Барвінково, волошково
В небі світиться зоря.
Починаймо рідне слово
Зі сторінки «Кобзаря».
Рідне слово любить ненька,
І співає: «Люлі-лю».
Так любив його Шевченко,
Так і я його люблю.

А.Камінчик

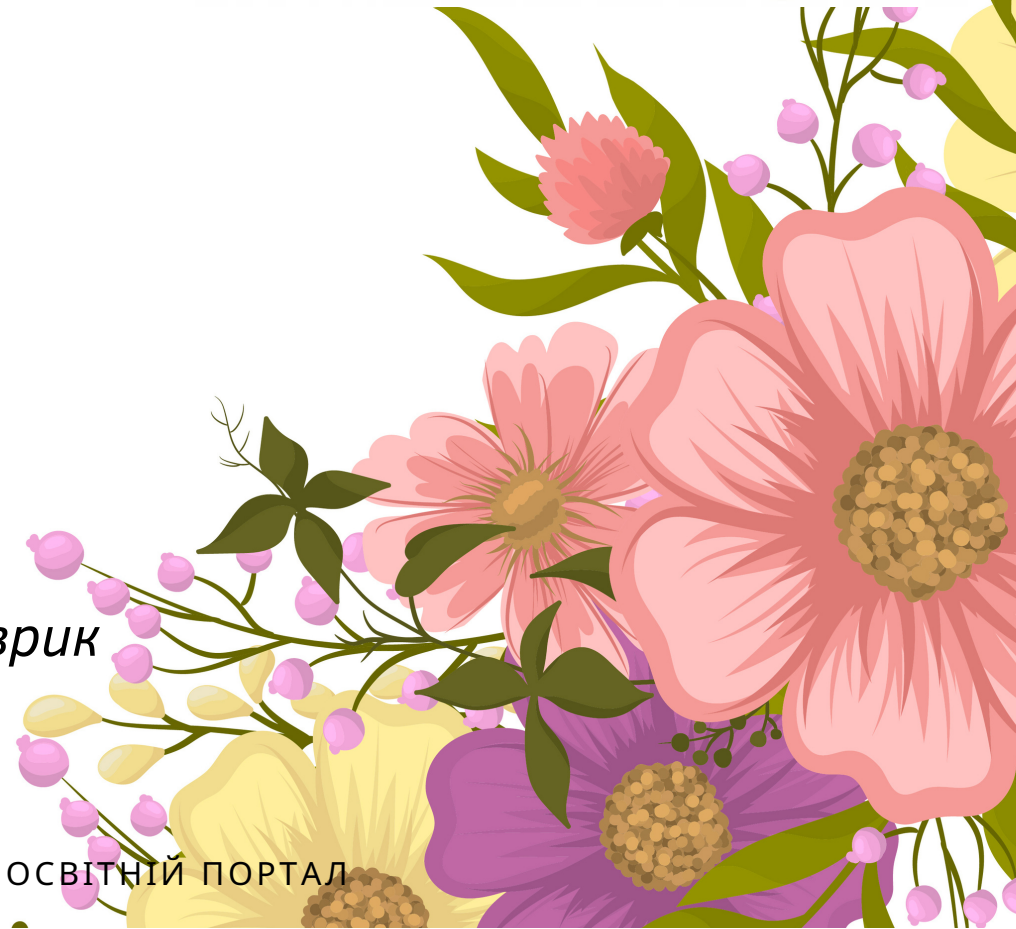

РІДНА МОВА

Разом із щастям і журбою
Зеленим листом шелестить,
У небі яснім над водою
Нам рідна мова мерехтить.

Це символ мудрості твоєї,
Моя Україно. Він горить!
Тож мови рідної своєї
Не відцураймось ні на мить!

К. Коврик

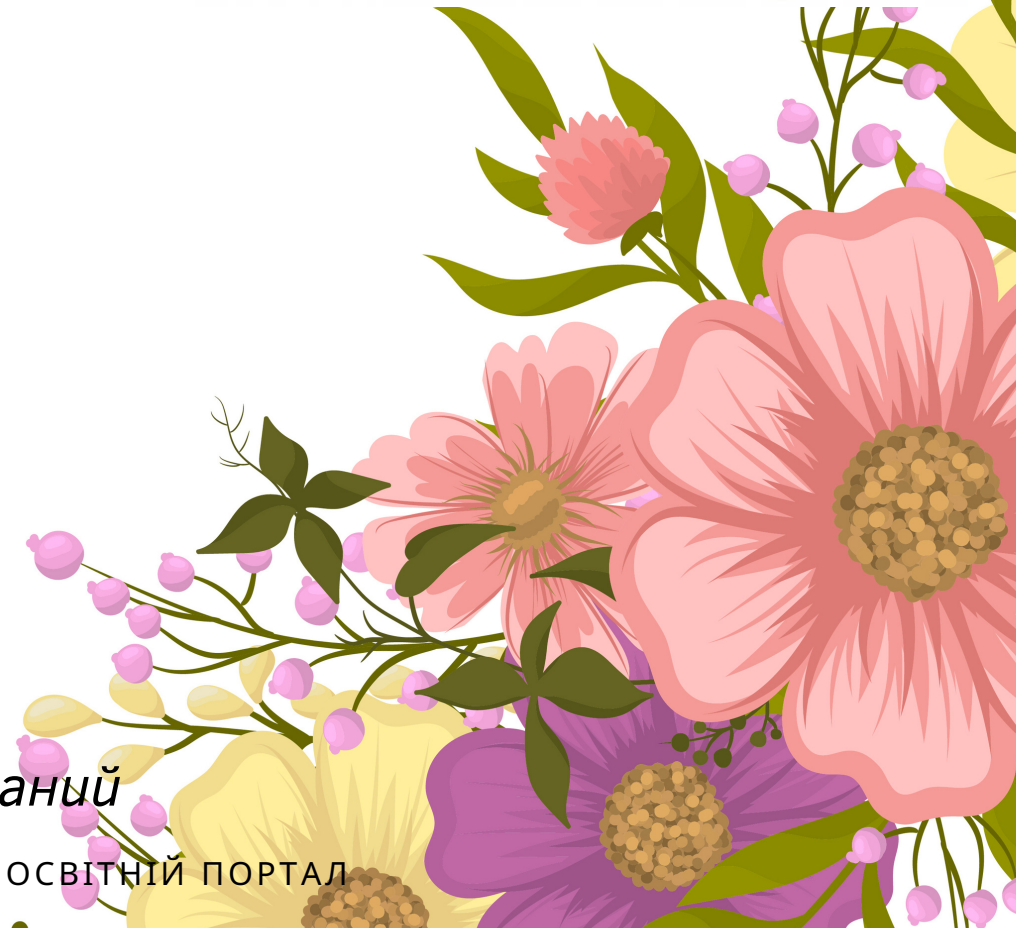

ЛИШ ПО-УКРАЇНСЬКИ

Українські діти
Всім говорять сміло:
Свій народ любити —
То велике діло.
Лиш по-українськи
Любо говорити,
І по-українськи
Господа молити.
Треба й чужі мови
Старанно вивчати,
Та з усіх найбільше
Рідну шанувати.

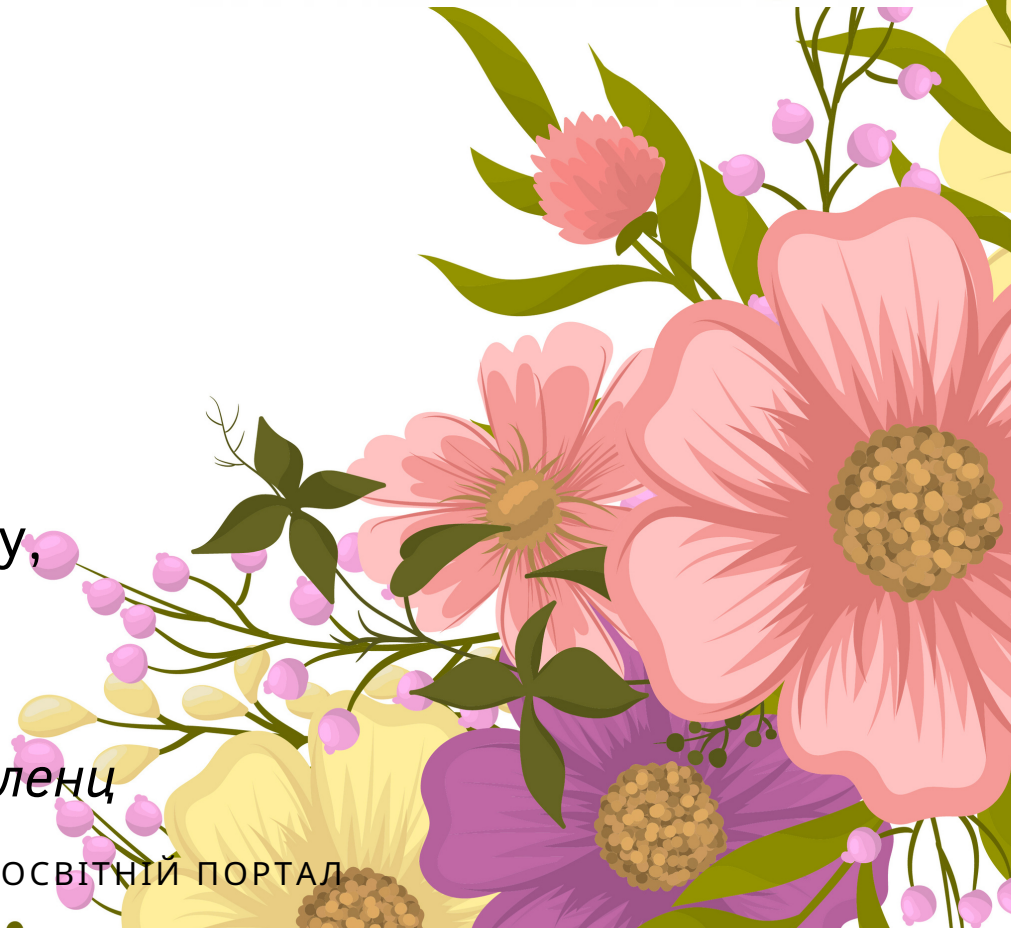

А. Незнаний

НАША МОВА СОЛОВ'ІНА

Солов'ї розливаються ніжно
У зеленім веснянім гаю,
Син до матері каже: — Ця пісня
Дуже схожа на мову твою.
Посміхається мати до сина:—
Пам'ятай, моє миле дитя,
Рідна мова завжди солов'їна,
Зігриває людей все життя.
Наша мова живе й буде жити,
Бо вона, ніби подих весни —
Пам'ятай ти завжди про це, сину,
Рідне слово теплом огорни.

В. Кленц